

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2014/7843

Oluşa ve tüm dosya kapsamına göre, sanığın, idaresindeki yolcu minibüsüne binen katılanın yerine oturmasını beklemeden hareket etmesi nedeni ile geriye doğru savrulan katılanın açık olan kapıdan düşmesi sonucu yaralandığı olayda, bilinçli taksirin koşullarının oluştuğunun kabulünde isabetsizlik bulunmamakta ise de; 5271 sayılı CMK'nın 226/2. maddesi uyarınca iddianamede yer almayan TCK'nın 22/3. maddesinin uygulanabilmesi için sanığa [ek savunma hakkı](#) verilmesi gerektiğinin gözetilmemesi hukuka aykırıdır.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2014/7629

Sanığın, olay gecesı saat 00.43 sırası, meskun mahal dışı, refüjle bölünmüş yolda, yarım saat sonraki ölçüme göre 18 promil alkollü olarak yönetimindeki otoyla seyir halindeyken, alkolün de etkisiyle direksiyon hakimiyetini kaybederek orta refüjdeki direğe çarpıp takla atarak, karşı yol bölümüne geçmesi sonucu, araçta yolcu olarak bulunan ve kendisinden şikayetçi olmayan arkadaşı mağdur Okan Yendi'nin orta (2.) derecede klavikula kemik kırığı ile yaralanmasına neden olduğu olayda, mağdurun yaralanmasının TCK'nın 89. maddesinin 2-b fıkrası ve bendi kapsamında kalması ve olayda bilinçli taksirin uygulanma koşullarının oluşması nedeniyle aynı maddenin 5. fıkrası uyarınca sanığın taksirle yaralama eyleminin takibinin şikayete bağlı olmaması karşısında, iddianamedeki anlatım ve mağdurun şikayetçi olmaması nedeniyle verilmiş bir takipsizlik kararı bulunmadığı da dikkate alınarak, sanık hakkında uygulanması ihtimaline binaen TCK'nın 89/2-b maddesi uyarınca ek savunma hakkı verilerek sanığın atılı bilinçli taksirle yaralama suçundan dolayı, ceza miktarı yönünden kazanılmış hakkı da gözetilerek mahkumiyetine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan dolayı mahkumiyetine karar verilmesi hukuka aykırıdır.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2017/3057

Sanığın olay günü saat 01:30 sıralarında meskun mahalde, 7 metre genişliğindeki tek yönlü asfalt kaplama düz bölünmüş yolda, doktor raporuna göre 3,48 promil alkollü vaziyette seyir halindeyken, hakkında "ek kovuşturmayaya yer olmadığına" dair karar verilen A. C.'in park halinde bıraktığı araca asli ve tam kusurlu şekilde arkadan çarpması sonucu, aracında yolcu olarak bulunan M. T.'nin hayati tehlike geçirecek ve hayat fonksiyonlarını ağır (5) derecede etkileyen kemik kırığı oluşacak şekilde yaralanmasına neden olduğu olayda; sanığın tek bir eylemi ile taksirle yaralama ve trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçlarının oluştuğu, taksirle

yaralama suçunun zarar suçu, TCK'nın 179. maddesinde düzenlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun ise tehlike suçu olduğu, her iki suçun birlikte işlendiği hallerde sanığın hangi suç sebebiyle cezalandırılacağı belirlenirken suçlar için kanunda öngörülen cezaların ağırlığı değil, zarar-tehlike suçu kriterinin esas alınması gerektiği buna göre; sanığın taksirle yaralama suçundan cezalandırılmasının mümkün olması halinde sadece taksirle yaralama suçundan cezalandırılması, trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan hüküm verilmesine yer olmadığına karar verilmesi, şayet taksirle yaralama suçunda uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde ise yine trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçu yönünden hüküm verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerektiği, kovuşturma şartı olan şikayetin gerçekleşmemesi veya şikayetten vazgeçme sebebiyle taksirle yaralama suçundan cezalandırmanın mümkün olmaması halinde ise, TCK'nın 179. maddesinde düzenlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan cezalandırılmasının gerekmesi karşısında; olay sebebiyle nitelikli şekilde yaralanan mağdurun sanıktan şikayetçi olmadığını ve uzlaşmak istediğini sanığın da aynı şekilde uzlaşmak istediğini beyan etmesi karşısında, taksirle yaralama suçu yönünden uzlaşma prosedürü uygulanıp uygulanmadığı ve kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilip verilmediği araştırılarak verilmiş ise, iş bu dava yönünden hüküm verilmesine yer olmadığına dair karar verilmesi gerekeceği, uzlaşmanın sağlanamaması halinde ise taksirle yaralama suçu yönünden ihbarda bulunulup dava açılması sağlandıktan sonra bu dosya ile birleştirilerek sadece bilinçli taksirle yaralama suçundan hüküm kurulması gerektiği gözetilmeden; yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm tesisi gerekir.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2018/195

Dairemizin yerleşik uygulamalarına göre, taksirle yaralama suçunun zarar suçu, TCK'nın 179/3. maddesinde düzenlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun tehlike suçu olması, her iki suçun birlikte işlendiği hallerde, sanığın hangi suç nedeniyle cezalandırılacağı belirlenirken, anılan suçlar için kanunda öngörülen cezaların ağırlığının değil, zarar suçu-tehlike suçu olmaları kriterinin esas alınması gerektiği, buna göre, sanığın taksirle yaralama suçundan cezalandırılmasının mümkün olduğu durumlarda sadece taksirle yaralama suçundan cezalandırılması, kovuşturma şartı olan şikayetin gerçekleşmemesi, şikayetten vazgeçme veya uzlaşma nedeniyle taksirle yaralama suçundan cezalandırmanın mümkün olmadığı durumlarda ise sanığın trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan cezalandırılması gerektiğinin kabul edilmesi karşısında, somut olayda sanığın 184

promil alkollü olarak sevk ettiği araçla direksiyon hakimiyetini kaybederek araçta yolcu olarak bulunan eşinin kemik kırığı oluşacak şekilde yaralanmasına sebebiyet vermek biçimindeki eyleminde bilinçli taksir koşullarının olduğu, ancak mağdurun sanıkla uzlaşması sebebiyle sanığın taksirle yaralama suçundan cezalandırılmasının mümkün olmaması nedeniyle sanığın unsurları oluşan trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan cezalandırılmasına karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde düşme kararı verilmesi bozma nedenidir.

Yargıtay 4. Ceza Dairesi - Karar No:2013/6986

Bir gece önce 02:00'de başlayan doğumun normal yolla gerçekleşmemesi ve müdahalede gecikilmesi nedeniyle saat 20:30 sıralarında katılan annenin rahatsızlığının da artması sebebiyle sanığa durumun bildirildiği, başka bir deyişle doğum için gereken tıbbi müdahalede geç kalınmasının annenin sağlığını olumsuz etkilemesi dolayısıyla ihmali davranışla anneye karşı taksirle yaralama suçunun meydana geleceği, ayrıca kanunda, taksirli fiilin, "gebe bir kadının çocuğunun düşmesine" neden olmasının taksirle yaralama suçunun nitelikli şeklini oluşturacağına öngörülmesi ve anılan hükümlerle analık hakkı yanında fetüsün (ceninin) varlığının da korunması karşısında, suçun tamamlanması için ana rahminden çıkartılması zorunlu olmayıp, ceninin ana karnında ölümüne neden olunması fiilleri de hukuki anlamda 'düşük' olarak niteleneceğinden, eylemin TCK'nın 89. maddesinin 3. fıkrası (e) bendi kapsamında değerlendirilmesi gerektiğinin gözetilmemesi hukuka aykırıdır.